

بررسی روش های کنترل متابولیت های ثانویه گیاهی و رابطه آن با کاهش نفخ در دام ها

حجت الله مظاهری لقب^۱، محمدابراهیم صلواتی^{۲*}، و سعیده صلواتی^۳

۱. دانشیار، رشته زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

۲.* کارشناسی ارشد فیزیولوژی دامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین

۳. عضو هیئت علمی، گروه علمی علوم کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

* Email: s.salavati@pnu.ac.ir

چکیده

یونجه علاوه بر داشتن عملکرد و خوش خوراکی بالا، با برخوردار بودن از ترکیبات پروتئینی، آلکالوئیدی، فنلی و ساپونین های تریترپنوئیدی، تفاوت ها و مزیت هایی نسبت به سایر علوفه ها دارد. علاوه بر ترکیبات پروتئینی، ترکیبات دیگری مثل ترکیبات متابولیکی ثانویه گلیکوسایدی از جمله ساپونین ها در گیاه یونجه به وفور یافت می شوند. این ساپونین ها به عنوان عامل نفخ در دام مطرح شده اند. وجود سطح بالای ساپونین از کیفیت غذایی یونجه کم می کند. وجود و افزایش بیشتر این ترکیبات در یونجه سبب تلخی گیاه و پائین آمدن خوش خوراکی آن برای دام می شود. علاوه بر این، ساپونین ها با داشتن خصوصیات آمفی پاتیک مانع از خروج گازهای معدی مثل آمونیاک می گردد و لذا باعث تلف شدن دام می شود. هدف از این پژوهش بررسی اثر کاهشی ترکیبات ساپونینی توسط آنزیم گیاهانی نظیر بادام و یونجه می باشد. آنزیم های اختصاصی موجود در بافت های گیاهی ترکیباتی با فعالیت بیولوژیکی متفاوت را کاتالیز می نمایند. به عنوان مثال گلیکوسیلیاسیون توسط آنزیم ها، باعث کاهش سمیت ساپونین ها می شود. به همین منظور بافت های ریشه و شاخ و برگ در ازت مایع منجمد، و بعد از پودر شدن به وسیله الکل متانول ۸۰٪ مورد عمل استخراج ساپونینی قرار گرفتند. عصاره های خام ساپونینی به وسیله بوتانل اشباع از آب و متعاقباً رسوب سازی ساپونین ها با دی اتیل اتر مورد خالص سازی بیشتر قرار گرفتند تا ترکیبات غیر ساپونینی حذف گردیدند. فعالیت آنزیمی از طریق کرمانتوگرافی لایه نازک و زیر نور فرابنفش ارزیابی شد و مشخص شد که یونجه خود حاوی آنزیم های گلیکوسایداز قادر به هیدرولیز ساپونین های خودش می باشد و نیز آنزیم بادام اثراتی داشت که مقدار آن بسیار اندک بود.

کلمات کلیدی: آنزیم، دام، ساپونین، نفخ.

مقدمه

یونجه با دارا بودن ترکیبات ساپونینی، علاوه بر دارا بودن خواص دارویی و درمانی، باعث ایجاد نفخ در سیستم گوارشی موجود استفاده کننده از آن می گردد. این عیب در بعضی مواقع با مرگ موجود همراه بوده است. در صورتی که عاملی بتواند این ترکیب را هیدرولیز نماید و باعث کاهش خاصیت آمفی پاتیکی آن شود، آن را بیشتر قابل استفاده می کند. از آنجایی که ساپونین ها ممکن است یک اثر مهم فیزیولوژیکی روی دام های با اهمیت در کشاورزی داشته باشند، این طور استنباط شده است که بایستی وارسته های با ساپونین کم توسعه یابند. در صورتی که این تصور هم وجود دارد که یک وارسته تولید کننده ساپونین زیاد نیز ممکن است مطلوب و مورد توجه باشد. این بیان کننده و توجیه کننده این مطلب است که متابولیت های ثانویه مثل ساپونین ها می توانند هم اثرات مضر مثل ایجاد نفخ در دام و هم اثرات مفید مثل خاصیت ضدحشرات و بیماری ها را در گیاهان زراعی داشته باشند (۷).

سمیت بعضی از ترکیبات ثانویه گیاهی بستگی به این دارد که آیا آن‌ها گلیکوسیلیات شده‌اند یا خیر؟ ثابت شده که عمل گلیکوسیلیاسیون سبب کاهش سمیت ساپونین‌ها می‌شود (۹،۸). برخی از قارچ‌ها به دلیل داشتن آنزیم‌هایی قادرند تا غشاء سلولی را از بین ببرند و مقاومت ذاتی نسبت به ساپونین‌ها پیدا کنند.

ساپونین‌ها که نامشان از توانایی به عمل صابونی شدن در محلول‌های آبی مشتق می‌شوند، گروهی از ترکیبات متفاوت و پیچیده شیمیایی هستند که به‌طور طبیعی در گیاهان و مقدار کمتری در حیوانات آبی مثل ستاره دریایی و خیار دریایی یافت می‌شوند (۵). این ترکیبات به‌طور زیادی در گونه‌های لگومینوز مثل یونجه یافت می‌شوند (۴). ساپونین‌ها معمولاً به عنوان ترکیبات پیچیده‌ای هستند که مقدار آن‌ها نیز با هم فرق دارد.

از خصوصیات بیولوژیکی ساپونین‌ها می‌توان به قابلیت فعالیت آن‌ها در ضدیت با التهاب، بیماری هیپوکلسترولامیک (کاهش چربی خون)، ضد بارداری، کف‌کنندگی، همولیز گلبول‌های قرمز خون، ممانعت‌کنندگی از رشد جوجه‌های مرغ در مرغ‌داری‌ها، کاهش تولید تخم‌مرغ، نفخ دام، کاهش در جوانه‌زنی بذر، خاصیت حشره‌کشی، ضد قارچی، و فعالیت‌های آللوپاتی اشاره کرد.

گیاه یونجه به‌طور ذاتی با داشتن ترکیباتی با اثرات بیولوژیکی بالا مثل ساپونین‌ها، اسیدهای آمینه سمی، فنل‌ها، و دیگر ترکیباتی که مجموعاً مواد آلوکمیکی (*Allelochemoc compounds*) نام دارند (۶)، گیاه نسبتاً مقاومی در برابر حمله آفات و بیماری‌ها می‌باشد. از میان ترکیبات فوق، ساپونین‌ها متابولیت‌های ثانویه‌ای به صورت گلیکوسایدهای تری ترپنوئیدی هستند که یا متشکل از یک استروئید با ۲۷ کربن است و یا حاوی هسته ساپوژنینی تریتیرپنوئید متشکل از یک آگلیکن ۳۰ کربنه با یک یا چند شاخه قندی می‌باشند.

علیزاده (۱۳۷۹) از واریته‌ای از یونجه به نام زاپکو (*Szapko*) با داشتن خصوصیت مقاومت به استرس‌های زیستی یاد کرد و چنین افزود که مقدار ساپونین در این نوع یونجه پایین است. لذا وی از این واریته به عنوان واریته‌ای با اهمیت که در تغذیه دام می‌تواند مفید باشد، ذکر کرد و آن را در جهت اصلاح این گیاه نیز توصیه کرد. در نشخوارکنندگان تولید مقادیر بسیار بالایی حباب‌های گازی حاصل از تخمیر مواد غذایی که نهایتاً منجر به نفخ می‌گردد، اختلال در موکوس‌های سلول دیواره روده کوچک که باعث جلوگیری از تحرک، تبادل و انتقال مواد مغذی از دیواره روده می‌شود، تنفس شدید و غیرمنظم، افزایش ترشح بزاق، اسهال و استفراغ، اختلال در عملکرد کبد و کلیه، کاهش تخمیر میکروبی و هضم مواد مغذی در شکمبه در اثر وجود ساپونین‌ها مشاهده شده است. طیور نیز حساسیت بالایی به ساپونین‌ها داشته که تغییر در قابلیت نفوذپذیری سلول‌ها و در نتیجه مسمومیت‌زایی از آن جمله می‌باشد، بیست درصد یونجه در جیره طیور می‌تواند معادل ۰/۳ درصد ساپونین داشته باشد (۱).

مواد و روش‌ها

به منظور اثبات اثرات هیدرولیزی ساپونین‌ها در یونجه، ابتدا بافت گیاه با ازت مایع منجمد، در هاون چینی پودر، ساپونین‌ها از پودر حاصل در الکل ۸۰٪ استخراج و الکل موجود به‌وسیله دستگاه تبخیر کننده چرخشی تبخیر گردید. ساپونین‌ها با بوتانل خالص گردیدند. رسوب حاصل در حداقل حجم متانول حل گردید و با دی اتیل اتر مخلوط گردید تا فقط ساپونین‌ها رسوب یافتند.

فعالیت آنزیم بتا-دی-گلوکوسایداز بادام با به کارگیری ساپونین‌های ریشه و برگ گیاهچه‌های یونجه به عنوان سابسترا ارزیابی شد. ارزیابی‌های آنزیمی با ۱۰ میکرو لیتر آنزیم بادام و ۹۰ میکرو لیتر از ساپونین‌های مخلوط و خالص شده با غلظت ۰/۱٪ در ۳۹۰ میکرو لیتر بافر استات با PH=5 و حرارت ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۰ ساعت در حالی که مورد لغزش و تکان‌های ملایم قرار داشت، خوابانده شد. واکنش با اضافه کردن ۱ میلی‌لیتر بوتانول اشباع از آب متوقف شد. ساپونین‌ها ۳ بار با بوتانول اشباع مورد عمل استخراج قرار گرفتند. بعد از تبخیر الکل، مواد جامد باقی‌مانده در ۵۰ میکرو لیتر متانول شسته شد. فعالیت آنزیمی از طریق تکنیک کروماتوگرافی لایه نازک و تحت اشعه فرابنفش ارزیابی شد.

به منظور بررسی فعالیت کاتالیزوری آنزیم در گیاه، آنزیم از بافت‌های برگ‌های یونجه با به کارگیری بافر تریس حاوی ۱۴ میلی‌مولار مش (MESH)، ۱ میلی‌مولار فیتیل متیل سولفونیل فلوراید و ۲ میلی‌مولار EDTA هموزنایز و استخراج گردید. فراکشن ساپونینی RC بعد از استخراج ساپونین‌های خام ریشه یونجه و خالص‌سازی با بوتانول و در نهایت با استفاده از کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC) به دست آمد.

نتایج و بحث

آنزیم‌های اختصاصی موجود در بافت‌های گیاهی ترکیباتی با فعالیت بیولوژیکی متفاوت را کاتالیز می‌نمایند. مثلاً گلیکوسیلایسون توسط آنزیم‌ها، باعث کاهش سمیت ساپونین‌ها می‌شود. گونه‌هایی از حشرات هم قادر به هیدرولیز ساپونین‌های یونجه هستند و یا یونجه خود حاوی آنزیم‌های گلیکوسایداز قادر به هیدرولیز ساپونین‌های خودش می‌باشد. در آزمایش جداگانه‌ای، عصاره آنزیم برگ‌های گیاهچه‌ای یونجه اثرات و فعالیت‌های هیدرولیکی کمی روی ساپونین‌های ریشه و شاخه و برگ نشان داد. با روشن شدن وجود چنین آنزیم‌هایی در یونجه، توجه به تغییراتی که در مراحل رشدی مختلف در هیدرولیز و سنتز ساپونین‌ها ایجاد می‌شود، می‌تواند بیانگر بیان آنزیم‌های متنوع کاتالیزوری در گیاه یونجه طی رشد باشد. طی مراحل رشدی مختلف، ممکن است آنزیم‌هایی فعال شوند و برعکس بعضی از فعال‌ها به حالت غیرفعال درآیند (۳).

ارزیابی آنزیمی روی ساپونین‌های خالص شده به عمل آمد، عصاره آنزیمی یونجه فعالیت هیدرولیتیکی روی فراکشن RC با $Rf=0.17$ داشت اما هیچ فعالیتی بر روی سویا ساپونین I نداشت. آنزیم بادام نیز اثراتی داشت اما مقدار آن بسیار پایین بود. چند هیدرولیز معدود به صورت باند (لکه) تاریک با اندازه $Rf=0.93$ ایجاد شد (ساپونین‌ها). به نظر رسید این باند که از هیدرولیز نسبی ساپونین ریشه به نام مدیکوساید-آ که تولید کننده باند زرد رنگی در $Rf=0.59$ است، حاصل شده باشد. یک باند زردرنگ و ناشناخته در مجموع ترکیبات برگ‌های هیدرولیز شد. اکثر باندهای ساپونینی تغییر نکرده بودند، و این نشان‌دهنده کارایی کم این آنزیم است. نتایج ارزیابی‌های جداگانه‌ای تأثیر پایین آنزیم مورد مطالعه را بر روی ساپونین‌های برگ و ریشه یونجه تأیید کردند (۷).

نتیجه‌گیری کلی

۵- کاربرد سایر آنزیم‌های مشابه در گیاهان مختلف و یا حشرات برای پیدا کردن آنزیم‌هایی با فعالیت بیولوژیکی هیدرولیز-کنندگی ساپونین‌ها توصیه می‌گردد.

۶- در صورتی که عاملی بتواند ترکیبات ساپونینی را هیدرولیز نماید و باعث کاهش خاصیت آمفی پاتیکی آن شود، آن را بیشتر قابل استفاده می کند.

منابع

۱. برمکی، س. ۱۳۹۰. برخی بازدارنده‌ها (تانن‌ها، ساپونین‌ها، کاناوانین) در تغذیه دام و طیور. دسترسی در سایت اینترنتی <http://www.novin-damparvaran.blogfa.com>
۲. علیزاده، م.ع. ۱۳۷۹. مقایسه واریته‌های یونجه در عکس‌العمل به قارچ فوزاریوم (*Fusarium spp*) در شرایط آزمایشگاه. مجله‌ی پژوهش و سازندگی ۴۹، ۵۱-۴۹.
۳. مظاهری‌لقب، ح. ۱۳۸۴. بیان فعالیت کاتالیزوری آنزیم گیاه یونجه (*Medicago sativa L.*), چهارمین همایش ملی بیوتکنولوژی ایران. سخنرانی.
4. Bowyer, P., Clarke, B. R., Lunness, P., Daniels, M.J. and Osbourn, A. E. 1995. Host Range of a Plant Pathogenic Fungus Determined by a Saponin Detoxifying Enzyme. *Science* 267: 371-374.
5. Fenwick, G. R., K. R. Price, C. Tsukamoto and K. Okubo. 1991. Saponins in Toxic substances in crop plants. Cambridge: Royal society of chemistry: 285-327.
6. Gorski, P. M., Miersch, J. and Ploszynski, M. 1991. Production and Biological Activity of Saponins and Canavanine in Alfalfa Seedling. 17: 1135-1143.
7. Mazahery-Laghab, H. 1997. Endogenous resistance to insect pests in alfalfa: engineering for enhanced resistance. PhD thesis. Durham Univ. UK.
8. Osbourn, A. 1996. *Saponins and plant defence a soap story*. Trends Plant Sci. 1: 4-9
9. Roddick, J.G. and Drysdale, R.B. 1984. estabilization of liposome membrane by the steroidal Glycoalkaloid α -Tomatine. *Phytochem.* 23: 543-547.